

ΓΡΑΦΕΙΑ
ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ
ΕΝ ΤΗ: ΑΚΑΔΗΜΕΙΑ:

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ
'ΠΑΤΡΙΩΝ'
ΟΔΟΣ ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ 3 Α
ΤΗΛΕΦ. 582

ΤΑ ΠΑΤΡΙΑ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΝ ΑΜΥΝΗΣ

* Εκδιδόμενον τῇ ἐπιμελείᾳ ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν κ. κ. Γ. Ν. Χατζιδάκι, Κ. Γ. Ζησίου καὶ Γ. Μ. Δαμβέργη διευθύνοντος.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ
ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΕΚΤΥΠΟΥΤΑΙ
ΕΙΣ 20,000
ΑΝΤΙΤΥΠΩΝ
ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ
ΔΩΡΕΑΝ

ΑΠΟΡΙΑΙ ΞΕΝΩΝ

Ἐπίσημος ξένος κατὰ τὴν πρώτην ἐβδομάδα τῆς ἐν Ἀθήναις διαμονῆς του δὲν εὑρίσκει λόγους ἐπαρκεῖς ὥπως ἐκδηλώσῃ τὸν θαυμασμόν, ὃν τῷ ἐνέπνευσεν ἐξέχουσα ἑλληνικὴ οἰκογένεια διὰ τὴν πνευματικὴν αὐτῆς ἀνάπτυξιν καὶ παιδείαν. Ὁ ξένος ἦτο Γάλλος καὶ ἐν τούτοις, ὡς ἔλεγεν, οὔτε εἰς τὴν Γαλλίαν συναντᾷ τις συχνὰ ἐν οἰκογενείαις, μὴ ἀνηκούσαις ἀποκλειστικῶς εἰς τοὺς πνευματικούς κύκλους, τοσαύτην τῆς Γαλλικῆς φιλολογίας γνῶσιν καὶ ἀγάπην. Πόσον λυποῦμαι, ἐπέλεγεν, ὅτι ἡ ἄγνοιά μου, ὅσον ἀφορᾷ τὴν φιλολογικὴν τῆς νέας Ἑλλάδος κίνησιν, μὲ στερεῖ τῶν πνευματικῶν ἀπολαύσεων, ἃς θὰ μοὶ παρεῖχεν ἡ συζήτησις τῶν κατ' αὐτὴν παρὰ τῇ σοφῇ ταύτῃ οἰκογενείᾳ, ἣν ἔσχον τὴν τιμὴν καὶ τὴν εὐτυχίαν νὰ πρωτογνωρίσω!

Ἄλλ' ὁ ἐπίσημος ξένος δὲν παρέμεινε μίαν μόνον ἐβδομάδα ἐν Ἀθήναις, ἔσχε δὲ τὴν εὐτυχίαν καὶ ἄλλους κατοπινὴν νὰ γνωρίσῃ, ὀλιγώτερον μὲν μεμνημένους εἰς τῆς γαλλικῆς φιλολογίας τὰ μυστήρια, ἀλλὰ μετὰ πάσης τῆς στοργῆς αὐτῶν παρακολουθοῦντας τὴν ἀνάπτυξιν τῆς συγχρόνου ἑλληνικῆς καὶ μετ' ἐξαιρετικοῦ σεβασμοῦ ἀναφέροντας τὰ ὀνόματα τῶν πρωτεργατῶν αὐτῆς. Περὶ τῶν ὀνομάτων τούτων καὶ τῶν ἔργων των ἠθέλησε νὰ ἐξακριβώσῃ τὴν ἀλήθειαν ὁ ἐπίσημος ξένος, φέρων ἐπ' αὐτῶν τὸν λόγον καὶ ζητῶν τὴν γνώμην τῆς σοφῆς οἰκογενείας. Φαντάσθητε ὅμως τὴν ἐκπληξιν καὶ τὴν ἀπορίαν, ἵνα μὴ εἴπωμεν τὴν ἀπογοήτευσίν του, ὅταν ἀντὶ γνώμης καὶ κρίσεως σοφῆς καὶ ἀσφαλοῦς εὔρε πλήρη καὶ ἀσφαλεστάτην σιωπὴν καὶ ἄγνοιαν.

Καὶ δὲν εὑρίσκει λόγους ἐπαρκεῖς ὥπως ἐκφράσῃ τὴν ἐκπληξίν του κατὰ τὴν τελευταίαν ἐβδομάδα τῆς ἐν Ἀθήναις διαμονῆς του ἐπὶ τῇ παραδόξῳ σοφίᾳ τῶν πρώτων γνωρίμων του. Οὐδέποτε ἐφανταζόμην, ἔλεγεν, οὔτε εὑρίσκει τις οὐδαμοῦ ἀνθρώπους, γνωρίζοντας τόσο καλῶς καὶ τὴν ἐλαχίστην λεπτομέρειαν τῆς οἰκίας τοῦ ἄλλου καὶ τόσο ὀλίγον τὴν θύραν τῆς ἰδικῆς των. Διὰ νὰ εἶναι μία Ἑλληνὶς τόσο σοφὴ εἰς τὴν γαλλικὴν ὑπέθετον καὶ δικαίως ὅτι θὰ ἦτο διπλασίως τουλάχιστον σοφωτέρα εἰς τὴν ἑλληνικὴν. Καὶ ἐν γαλατικῆς ἀβρότητας φρασεολογία συνεπείραινεν:— Ἀληθῶς εἰσθε πολὺ παράδοξοι ἄνθρωποι οἱ σύγχρονοι Ἑλληνες!

Ναὶ! Εἴμεθα πράγματι παράδοξοι, ἀλλ' ὅχι πάντες, ἐκ τῶν ἀστείων δ' ἐξαιρέσεων δὲν πρέπει νὰ σχηματίζονται κανόνες. Ἐτυχε καὶ ἡμεῖς νὰ γνωρίσωμεν ἐγγχωρίους, προτιμῶντας νὰ ὁμιλῶσι ξένην τινα γλῶσσαν μᾶλλον ἢ τὴν ἑλληνικὴν, νὰ σπουδάζωσι ξένας γεωγραφίας, νὰ ἐναγκαλιζονται ξένα ἔθιμα, ν' ἀσπάζονται ξένα ἥθη. Νὰ εὑρίσκονται τέλος εἰς τὸ Παρίσι καὶ ὅταν ἀκόμη διαμένωσιν εἰς τὰς Ἀθήνας. Ἀλλὰ τοὺς συμπονοῦμεν αὐτοὺς ὥπως κάθε ἄρρωστον μέλος τῆς μίας οἰκογενείας.

ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακὴ μετὰ τὴν ὕψωσιν.

(Μάρκ. 31—33)

Κείμενον

Εἶπεν ὁ Κύριος, ὅστις θέλει ¹ ὀπίσω μου ἀκολουθεῖν ² ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν ³ καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, ⁴ καὶ ἀκολουθεῖτω μοι. ὅς γὰρ ἂν θέλῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι ⁵ ἀπολέσει αὐτήν. ὅς δ' ἂν ἀπολέσῃ τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν ἕνεκεν ἐμοῦ καὶ τοῦ εὐαγγελίου, οὗτος σώσει αὐτήν. ⁶ τί γὰρ ὠφελήσει ἄνθρωπον, ἐὰν κερδίσῃ τὸν κόσμον ὅλον καὶ ζημιωθῇ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ; ἢ τί δώσει ἄνθρωπος ἀντάλλαγμα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ; ὅς γὰρ ἐὰν ἐπαισχυνθῇ με καὶ τοὺς ἐμούς λόγους ἐν τῇ γενεᾷ ταύτῃ τῇ μοιχαλίδι καὶ ἁμαρτωλῷ, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπαισχυνθήσεται αὐτὸν, ὅταν ἔλθῃ ἐν τῇ δόξῃ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ μετὰ τῶν ἀγγέλων τῶν ἁγίων. Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι εἰσὶ τινες τῶν ὧδε ἐστηκότων, οἵτινες οὐ μὴ γεύσονται θανάτου, ἕως ἂν ἴδωσι τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ ἐλθλυθῆσαν ἐν δυνάμει.

Σημειώσεις.

- 1) Ὁ ἐ λ ε ι = Δηλοῦ τὸ ἐλεύθερον καὶ ἀδιάστον τοῦ ἀνθρώπου.
2) Ὁ π ί σ ω μ ο υ ἄ κ ο λ ο υ θ ε ῖ ν = ὡς ὁπαδοὶ καὶ μαθηταὶ νὰ ἀκολουθήσουν.
3) Ἀ π α ρ ν η σ ά σ θ ω ἑ α υ τ ὸ ν = ἦτοι ὡς ἀρνηθῇ ἐντελῶς τὴν ἰδίαν θέλησιν, τὴν τὰ ὕλικά π θούσαν
4) Κ α ι ἄ ρ α τ ω τ ὸ ν σ τ α υ ρ ὸ ν α ὕ τ ο υ = καὶ ὡς ὑφίσταται ἐκουσίως βασάνους, στενοχωρίας, θλίψεως, ἀτιμώσεως, πάντα ὅσα ὁ σταυρὸς προσπορίζεται τῷ ἀνθρώπῳ.
5) Ὁ ς γ ἄ ρ ἂ ν θ ε λ ῇ τ ῆ ν ψ υ χ ῆ ν α ὕ τ ο υ σ ῶ σ α ι = διότι ὅστις θέλει νὰ ἐπαρκῇ εἰς ὅλας τὰς σωματικὰς ἐπιθυμίας τῆς ψυχῆς καὶ νὰ σώσῃ οὕτω τὴν τοιαύτην θέλησιν τῆς ψυχῆς.
6) Ὁ ς δ' ἂ ν — ο ὗ τ ο ς σ ῶ σ η α ὕ τ ῆ ν, = ὅστις δὲ νεκρώσῃ τοὺς ὕλικους πόθους τῆς ψυχῆς, καὶ ἀνακηρύξῃ κύριον ἑαυτοῦ τὸν Χριστὸν καὶ ὁδηγὸν καὶ γνώμονα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ τὴν διδασκαλίαν τοῦ Ἰησοῦ, οὗτος θὰ σώσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐξασφαλίζων αὐτῷ οὕτω τὴν αἰώνιον ζωὴν. Ἐπαισχυνθῇ με = ἐντροπόμενος περιφρόνησιν με, καὶ μὴ ἐκτελέσῃ τοὺς ἐμούς λόγους.

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΑ ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ

Η ΕΚ ΠΙΣΤΕΩΣ ΔΙΚΑΙΩΣΙΣ

Ἐκ τῆς πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Β'. 46—20

Τὸ κύριον σημεῖον τῆς πρὸς Γαλάτας ἐπιστολῆς τοῦ Ἀπ. Παύλου, ὡς γνωρίζομεν, εἶναι ἡ ἀπόδειξις τῆς ἐκ πίστεως δικαιοσύνης τοῦ ἀνθρώπου καὶ οὐχὶ ἐκ τῆς τηρήσεως τῶν μωσαϊκῶν διατάξεων. Εἰς τὴν ἀλήθειαν ταύτην κατέφθασεν ὁ Ἀπόστολος ἐκ βαθυτάτης μελέτης τῆς Ἀγίας Γραφῆς, καθ' ἣν οὐδὲν δύναται νὰ καυχῇ διὰ τὴν καθαρότητα τῆς καρδίας καὶ τὴν ἐλευθερίαν ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας. Τοῦτο θεωρεῖ ὁ Ἀπόστολος αὐταπόδεικτον καὶ ἐκ τῆς προσωπικῆς πείρας ἐκάστου πιστεύσαντος εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστόν. Ἡ πράξις τῆς πίστεως μαρτυρεῖ συναίσθησιν τῆς ἀδυναμίας τοῦ μωσαϊκοῦ νόμου πρὸς σωτηρίαν. Ὁ πιστεύσας εἰς τὸν Ἰησοῦν, ἵνα σωθῇ, φυσικῶς τῷ λόγῳ ἀπέκρουσε τὰ ὑπὸ τοῦ νόμου τοῦ Μωσαϊκοῦ παρεχόμενα μέσα, ὡς μὴ ἔχοντα σωστικὴν

καὶ τὴν μόδα ἀκολουθοῦσι πάντες καὶ πᾶσαι, ὅσοι δὲν ἐπα-
δεύθησαν εἰς τὸ συναισθάνεσθαι τὸ ἀκραιφνὲς καλόν. Ἄς ση-
μειωθῇ δὲ καλῶς ὅτι οἱ νεώτεροι οὐδὲ ταύτας ἀνεκάλυψαν,
διότι καὶ παρὰ τοῖς παλαιοῖς ἦσαν ἐκεῖνοι, οἵτινες, μὴ δυνά-
μενοι νὰ εἰπώσι τι σοφόν, ἔλεγον, ἵνα κάμωσιν ἐντύπωσιν,
παρὰ τοὺς γνώμας περὶ θεοῦ, πατρίδος, τιμῆς, οἰκογενείας,
μετὰ περιφρονήσεως περὶ τούτων αὐτοὶ λαλοῦντες καὶ τὴν
κατάλυσιν προτείνοντες. Μεταξὺ δὲ τῶν γνωμῶν τούτων
εἶναι καὶ ἡ περὶ θεότητος ὡς ματαίας πίστεως καὶ ἀχρήστου
εἰς τὴν εὐτυχίαν τοῦ ἀνθρώπου. Περὶ τούτου ἄλλοτε (Πά-
τρια 1910 ἀρ. 11-1911 ἀρ. 45), λαμβάνοντες ἀφορμὴν ἐκ
τῶν λόγων ἀνοήτου τινὸς μὲ ἀναίδειαν δοκησισοφου κηρύ-
ξαντος ὅτι οἱ Ἰάπωνες ἐνίκησαν τοὺς Ῥώσους τοὺς θρησκευ-
τικῶς φανατικούς, αὐτοὶ οὐδεμίαν ἔχοντες θρησκείαν, ἐγράψαμεν
δείξαντες ὅτι ἐκεῖνοι οἱ παμμέγιστοι πρόγονοι ἡμῶν ἐν ταῖς
μάχαις ἐγίνοντο ὑπέρτεροι, ἐπεὶ ἦσαν εὐσεβεῖς πρὸς
τὸ θεῖον. Καὶ ἡ αὐτοκρατορία δ' ἡμῶν ἡ βυζαντινὴ ἐσφύ-
ζετο καὶ ἐκραταιοῦτο, ἐφ' ὅσον σαφῆ διετήρει τὴν εὐσέβειαν,
διὰ ταύτης δ' ἐσώθη τὸ γένος ἡμῶν ἐπὶ τουρκοκρατίας,
αὕτη δ' ἔδωκε τὴν νίκην κατὰ τὴν Μεγάλην Ἐπαναστάσιν
μας εἰς τοὺς ὀλιγοπληθεῖς πολεμιστὰς ἡμῶν παρατασσομέ-
νους κατὰ τῶν ὑπερκόμπων δυνάμεων τῶν Ὀθωμανῶν.

Θέλετε παραδείγματα; ὁ Καραϊσκάκης μετὰ τὴν νίκην
τοῦ Ἀγίου Βλασίου ἐδαπάνησε διὰ τὴν ἐπαργύρωσιν τῆς
θαυματουργοῦ εἰκόνης τῆς Θεοτόκου τῆς Προυσωτίσσης ἐν
Εὐρυτανίᾳ, ὅτε δ' ἐπορεύετο διὰ τὴν Ἀράχωβαν, διερχό-
μενος διὰ τῆς ἐπὶ τοῦ Ἑλικῶνος μονῆς τῆς Δομοῦ ἐγονυ-
πέτησε καὶ αὐτὸς καὶ ἡ στρατιὰ του παρὰ τὸν τάφον τοῦ ὁσίου
Σεραφεῖμ καὶ ἀσκεπεῖς πάντες ἐδεήθησαν ὑπὲρ τῆς νίκης· ὁ
Κανάρης, ἡμίθεος μετὰ τὴν Χίον καὶ τὴν Τένεδον, ἀσκεπῆς
καὶ ἀνυπόδητος ἀπὸ τῆς παραλίας τῶν Ψαρρῶν καὶ ἀπὸ τὸν
Ἰαλὸν τῆς Σκύρου ἀνῆλθε μετὰ τῶν ἡρώικων συντρόφων
εἰς τὸν ναὸν τῆς πίστεώς του καὶ εὐχαρίστησε τὸν δοτῆρα
τῆς νίκης· ὁ Μιαούλης ἐπὶ τοῦ πρωραίου ἱστοῦ τῆς ναυκρχί-
δος εἶχε προσηλώσῃ σταυρὸν μελανόν, οὗτινος ἐν τῷ κέντρῳ
μὲν ἀνεγράφετο ἡ ῥῆσις α' Ἰησοῦς Χριστὸς νικᾷ ἐπὶ τῶν
βραχιόνων τοῦ σταυροῦ «σταυρὸς πιστῶν τὸ στήριγμα» καὶ ἐπὶ
τοῦ κορμοῦ μὲ κεφαλαία ὡσαύτως μεγάλα γράμματα
«σταυροῦ τύπος ἐχθρῶν τρόμος»¹. Καὶ ὁ βαθύνους δὲ ἀνὴρ
ὁ διοικῶν τὴν μεγάλην μάχην τῶν Δερβενακίων εὐσεβέστατος
διῆλθε τὸν βίον, ἐν τῇ εὐσεβείᾳ εὐρὼν τὴν νίκην καὶ τὴν
εὐτυχίαν.

Οὗτος λοιπὸν ὁ μετὰ τὴν διάλυσιν τοῦ πρώτου ἐν Βαλτέ-
τσιφ στρατοπέδου εἰσελθὼν εἰς τὸν ἔξω τοῦ Χρυσοβιτίου

¹) Νῦν ἀνάκειται ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῆς Ἀγίας Ἀννης ἰδιωτικῇ τῆς
οἰκογενείας Ἐλευθερίου Βουδούρη.

ναὸν καὶ ζητήσας παρὰ τῆς θεότητος τὴν σωτηρίαν τοῦ
κινδυνεύοντος γένους, εἰς τὰ Δερβενάκια, ὅτε οἱ Τοῦρκος
ὀλίγον πρὸ μεσημβρίας εἰσέβαλλον εἰς τὸ στενόν, ἐπὶ τῇ
ῥάχεως τοῦ Ἀγριλοδούνου ἀσκεπῆς μετὰ τῶν ὀλίγων περὶ
ἑαυτὸν ἐτέλει δέησιν πρὸς τὸν θεὸν διὰ τοῦ ἱερέως Οἰκονόμου
ἀπὸ τὴν Λάσταν, συλλειτουργούντων καὶ τῶν δύο ἄλλων τοῦ
στρατοπέδου ἱερέων, τοῦ Δημητράκη δὲ Παπαγιαννοπούλου
τοῦ ἀπὸ Μαγουλιάνα ψάλλοντος τὰς ψάλας τοῦ ἁγιασμοῦ.
Μετὰ τὴν ἱεροτελεστείαν δὲ δέσμας οἰσώπου, φοιμέ-
νου ἐκεῖ, ἐμβαπτίζοντες εἰς τὸ ἡγιασμένον ὕδωρ ἐρράντιζον
οἱ ἱερεῖς τὰς κλιτὺς τοῦ στενοῦ, ὅπου ἦσαν κατακεκλιμένοι
ἀναμένοντες τοὺς πολεμίους οἱ Ἕλληνες, καὶ πιθανῶς ἐψαλ-
λον καὶ οὗτοι, ὅπως οἱ ἱερεῖς ἐν τῇ μάχῃ τῶν Βρυσακίων,
(Πάτρια 1908 ἀρ. 19), «σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου καὶ
εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς εὐσεβέσι κατὰ
βαρβάρων δωρούμενος». Καὶ ὁ Κύριος θὰ δωρήσῃ τοὺς εὐ-
σεβεῖς τὴν νίκην καὶ τὴν χαράν.

ΤΟ ΛΕΥΚΩΜΑ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΔΟΣ

Τί ἔγραψαν οἱ ξένοι.

᾽Ω! Ἑλλάς, σεβασμία καὶ ἀγαπητὴ Ἑλλάς, πόλλαις κλί-
νοντες γόνυ ἐπὶ τοῦ βωμοῦ σου, προσφέροντες τὸν φόρον τοῦ
θαυμασμοῦ ἡμῶν εἰς τὴν ἔσοχον εὐφύιαν σου!

Ἦτο ὁ μητρικός σου κόλπος ὁ ἀναδρέψας ἐκεῖνον, οὐτι-
νος ἡ ἀθάνατος φῶς ὑπῆρξε τὸ θαῦμα ὁλοκλήρου τοῦ κό-
σμου. Ἐκεῖνον, οὗτινος ἡ φωνὴ ἐκλόνησε τὸν θρόνον τοῦ
Μακεδόνα καὶ καθυπέταξε τὰ πάθη τῆς ἀτιμίας δημο-
κρατίας, ἀποθανάτισα μέχρι σήμερον τὴν ἰσχὺν τῆς εὐ-
γλωττίας. Ἐκεῖνον, ὅστις ἐδημιούργησε σχήματα ἰδανικῆς
ὠραϊότητος ἐκ τοῦ μαρμάρου, καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς ζωὴν καὶ
αἰσθημα. Καὶ τέλος ἐκεῖνον, οὗτινος τὴν ἡθικὴν ἐπιστήμην ὁ
ἐνάρετος ἀείποτε θὰ ἐκτιμᾷ, διότι ἡ ἔδρα αὐτῆς ὑπάρχει ἐν
τῷ κόλπῳ τοῦ Θεοῦ, καὶ ἡ φωνὴ αὐτῆς εἶναι ἡ ἁρμονία τοῦ
παντός!

Λέδεϋ

ΒΡΑΧΕΙΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Κ. Χ. Ἀδριανούπολιν, Γ. Σ. Π. Ἡράκλειον.
Ν. Τ. Καϊσάρειαν, Δ. Α. Πισσοῦργην, Γρ. Σ.
Κάϊρον. Πρὸς τὸ παρὸν αὐξήσις ἀδύνατος. Αἱ αἰτήσεις ὅμως
ἤμψιδαν τὴν ἐλάττωσιν, ὅπως ἐπαρκέσωμεν καὶ ἄλλαχοῦ.—Γρ. Σ.
Ἐρηχώριον. Ἀντ. Χ. Ψαθόπουρον. Ἄμα τῇ ἐγκα-
ταστάσει τῶν κοινοτήτων θὰ γίνῃ ἀνάλογος διαρρυθμισις τῆς ἀπο-
στολῆς. Ἀλλὰ καὶ πρὸς τοὺς κ. Δημάρχους τόσον ἡλαττώσαμεν, ὥστε
βεβαίως δὲν ἐπαρκοῦσιν οὔτε διὰ τοὺς φίλους των.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ

ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

Προκηρύσσει δημοπρασίαν πρὸς ἐνοικίαν
οἰκῆματος χρησιμοποιοῦμένου ὡς παράρ-
τημα τοῦ Τμήματος τῶν Δασῶν, δι' ἐγκατά-
στασιν τῶν γραφείων τῆς Αὐστριακῆς Δασι-
κῆς Ἀποστολῆς.

Τὸ οἰκῆμα δέον νὰ σύγκειται ἐξ ὀκτώ δω-
ματίων εὐρυχωρῶν καὶ ὑγιεινῶν καὶ νὰ εὐρί-
σκειται πλησίον τοῦ ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς
Οἰκονομίας.

Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται τὴν 15ην
Σεπτεμβρίου ἔ. ἔ. καὶ ὥραν 4—6 μ. μ. ἐν
τῷ καταστήματι τοῦ ὑπουργείου τῆς Ἐθνι-
κῆς Οἰκονομίας (Τμήμα δασῶν), παρ' ᾧ
παρέχεται τοῖς ἐνδιαφερομένοις καὶ πᾶσα
σχετικὴ πληροφορία. (3121)

Ἐκ τοῦ ὑπουργείου τῆς Ἐθν. Οἰκονομίας

Η ΠΡΥΤΑΝΕΙΑ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΚΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ

Ἀνλοῖ ὅτι

αἱ ἐγγραφαὶ καὶ αἱ ἀνανεώσεις ἐγγραφῆς τῶν
φοιτητῶν τοῦ τε Ἐθνικοῦ καὶ τοῦ Καποδι-
στριακοῦ Πανεπιστημίου διὰ τὸ χειμερινόν
ἐξάμηνον τοῦ Πανεπιστημιακοῦ ἔτους 1912—
1913, συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 12 § 1 τῶν
ΓΩΚΓ' καὶ ΓΩΚΕ' νόμων, ἄρχονται τὴν 1ην
Σεπτεμβρίου ἐν. ἔτους καὶ λήγουσι τὴν 30ην
τοῦ ἰδίου μηνός.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 1ῃ Σεπτεμβρίου 1912.

(3061)

Ὁ Πρύτανης

(Ὑπογραφή)

Ο. Ζαῖμης

Ὁ ἐπὶ τῶν ἐγγραφῶν Γραμματεὺς

Στ. Ἀποστολάκης

ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Κεφάλαιον δρ. 5,000,000

Ἔδρα ἐν Ἀθήναις. Ὑποκαταστήματα ἐν
Πειραιῇ, Ἀργεῖ, Πάτραις, Ναυπλίῳ
Πύργῳ, Κερκύρᾳ, Κεφαλληνίᾳ, Διγίῳ
καὶ Ἀμαλιάδῃ,
Ταμειευτήριον μέχρι 5,000 δρ. 4 ο) εἰς
ποῦτην ζήτησιν. 5 ο) μετὰ ἐν ἔτος.

Τόκοι καταθέσεων.

8 1/2 ο)	ἀπόδοσις εἰς πρώτην ζήτησιν
4 ο)	μετὰ τρεῖς μῆνας
4 1/4 ο)	μετὰ ἑξ μῆνας
4 1/2 ο)	μετὰ ἐν ἔτος
5 ο)	μετὰ δύο ἔτη
5 1/2 ο)	μετὰ τρία ἔτη καὶ πλέον

Καταθέσεις εἰς χρυσὸν κατὰ 1/2 ο) ὀλιγώτερον